

KÉT VERS

PODOLSZKI JÓZSEF

VÁROS 1968

készüljünk uraim
ütött az óra
harangnyelvek a mellkason belül
megszólaltak a szirénák agyamban
és a tenyere a tenyere röhög a proli
w.c.-papírja is egészen sima lehet
aranyerem van de gyűrűm nincsen
hogyan fel ne horzsolja
aranyerem
induljunk uraim
a t-52-esek és a b-42-esek robaja
van önnek fogalma a szőnyegbombázásról
elhagyta a nyája az ő pásztorait
a pásztorok darócruhákban
hűvös termekbe vonultak
méltóság méltóság
há! ki de ki akar költőt nemzeni
a tévedés ellenünk bizonyít
uraim uraim
tessék kilépni az éjszaka izgalmából
mély hallgatással gyanakszik már rég
a gyárnegyed
kormos legények utasítják vissza
a gyümölcsvonalok mégis közlekednek
valaki irányít
uraim
a lányokat hagyjuk ágyaikban
visszatérhetnek a test szörnyű titkai
késeinket inkább a napra emeljük
vér vér vér iorr a nyárban
kiegyenesedik bennünk az ítélet
a homokóra elnyelte időnk
pánik a frank miatt
s ki beszél itt egy általános megvesztegetésről
uraim csak a kalapokra
azokra vigyázzunk
mint a sportolók mexikóban

lendüljön kezünk
derék telivérek vetélkedésre
ha már születtünk

a kulisszák előtt előírasosan
egy tűzoltóparancsnok tiszteleg
térzene a népünnepély kezdetét
veszi

ó uraim ó hát persze a nép
róla sem szabad megfélekednünk
csináljunk forradalmat
a barikádokon fordul a tűz
köztársaság mondjuk és agyonütünk
egy lenszöke burzsoá hajadont
sógora disszidált csetnik ohióban
köztársaság kiáltuk egyre hangosabban
és pazar női bundák suhannak
a fekete csendben
uraim hát a nép uralma az is uralom
daj-dam
mi nem nyereszkedünk a tisztességgel
az utcai koldusok uniformisát
nem a dior-ház tervezi
heréket mosnak a klinikán
egy büszke faj születik az anyag titkaiból
itt törvény védi az indiánokat
tetszik tudni a börtönből jövők
ha volna öt
miért csalta meg feleségem
ha volna ötezer
mikor elhódította már
csak ötezer
az én feleségem érzékeny nagyon
éhezek uram
és nem terjesztett nemi betegséget
ami még lehet érdem is ugyebár
éhezek uram

a rádióleadó fémtornya meg
gondolja magát és arccal a
fűbe borul kavarodás a hír-
szolgálatban

MAGÁNÉRTEKEZLET EJFÉLKOR ÜRES TEREM ELŐTT

a lényeg
nahát az nyilván a kék piszámán kívül
amivel megkéstem
mert tisztáznunk kell végre tisztáznunk kell mindent
a párizsi barikádokon és a tízezer olasszal is
nem dolgozni ma már forradalom
csak a munkát nem tudom annyira becsülni
ha emberré de épp azzá tett minket
a színes plakátok előtt tolongni szerintem

még mindig ártatlanság
telefonon pedig ó telefonon
már miért keresselek
a nyugalom mellé vésővel ültem
finom kalapáccsal

üsd — emeld

üsd — emeld

tiszta levegőt kérek a szárítóba
a réseket ne tessék eltorlaszolni
azokon át
és ezt hangosan minél hangosabban
csillag fog zuhanni
hangosan
csillag fog zuhanni
a karácsonyfákról
melyek alól elkallódott egy-két ajándék
pedig csakugyan szívesen egy csokor virágot
selyempapírba csomagoljak és

nagy vagy

nagy vagy

mondtad hiába kétszer egymás után
a szomorúságot szipkába dugtam
hosszú füstcsík
de ez se mehet a legnagyobb rendben
mert felszálltam volna már
a tüdőlebernyeg léggömbjein
ne ne tévesszük hát össze a fogalmakat
ez itt sörösüveg
szerettem volna jézussal lányok után járni
bibliaveretes áhítatban a pazar combok
irgalmát kerestem
irgalom atyja ne hagyj el
árulás minden bocsánat
a kulcsok meg így széthullnak zsebedben
fekete csíkos nadrágomra akasztom jelünket
vitaluljekombinatvrbas
hogyan hivatásomat ezzel teljesítsem
az írástudók között
mert a vadakat ugyan kinevelik
de vadászni karadjordjevóra mi nem megyünk
s így csak belmondóval szeretem a háborús filmeket
irgalom atyja ne ne hagyj el
mikor jelek a napon azt mondd
és ezzel megszakítasz
a zenicai kohók termelékenysége pedig
mezítelenségeddel egy elmélyültebb síkon
csomósodik
hogyan nyilván szeretlek
de tisztáznunk végtére tisztáznunk kell mindent
nem akarok veled lefeküdni
mondtad
hogyan szükségyszerű lett az elhatározás
kvarclámpával fogom barnítani testem
a nudisták közt el fogok vegyülni
miközben egy vastag csípőjű nő
tankokat szül az emeleten
hogyan a klinika előtt

jajkiáltásba fullad a szabadság
kötelezővé kell tenni a tarhófogyasztást
a vámvédelmi árak és a parasztok
összekeveredtek

csak a bab
csak a bab

mit néha elejtesz
gyerekemen pedig majd kitartón dolgozok
és fáklját ültetek szemei helyére
hogya felpörköljön ha néz
ha nézlek
a felelősséget természetesen vállalom
mert egészen rendes
de rendes
de rendes
fiúvá vedlek itt előtted
kimászok burkaimból
és hű maradok az önmegtartóztatáshoz
ezért ne feleselj
a tököskódések nem érdekelnek
kapsz az időegységben annyi helyet
míg hajad tíz centit meghosszabbodik
akkor pályaudvart létesítek benned
ahova

végtelen üres
végtelen üres

szerelvények futnak be
síneimről
csak az éjjélt lesem
angol kastélyt rejtettem fülembé
és a szellemeket számodra tartogatom
mert nehéz csapóajtók nyikordulnak bennem
a kés pedig mereven megáll
szelíd fejed hajtsd rá
aludj el aludj krémszín lepelben
amivel letakarták
csavargásaink
mert végtére a szentségit
végtére is tisztáznunk kell mindent
a mikulások miért maradtak el
és az esernyők miért is lettek
divatosak megint
csak a fogalmakat össze ne keverjük
ez nem biafra
ez egy sörösüveg

folyók indulnak ujjaimból